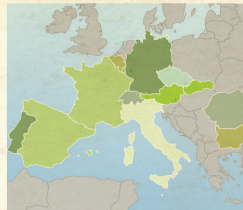

TÁVOLI HÍREK

ADVENTISTA MISSZIÓ

fiatalok és felnőttek részére

2016 - **NEGYEDIK NEGYEDÉV** - INTER-EURÓPAI DIVÍZÍÓ

WWW.SUBOTNASKOLA.ORG

TARTALOM

AUSZTRIA

- 4 Szeretembe menekültek / Október 1
- 7 „Most biztonságban érzem magam” / Október 8
- 10 Kézi jegyzetelés / Október 15
- 13 A hely, melyet otthonomnak nevezhetek / Október 22 T
- 16 A hódokkal együtt aludtam / Október 29

OLASZORSZÁG

- 19 A terv része/ November 5 T
- 21 Teljesen angazsált / November 12
- 24 A sámán fia / November 19 T

FRANCIAORSZÁG

- 27 Vitathatatlan hívás, 1. rész / November 26 T
- 29 Vitathatatlan hívás, 2. rész /December 3
- 32 Vitathatatlan hívás, 3. rész / December 10

ROMÁNIA

- 34 A „10+ program“, 1. rész / December 17
- 37 A „10+ program”, 2. rész / December 24

- 39 A 13. szombati program / December 31
- 40 Fiatalok és felnőttek európai vizsgálja

T = A tinik számára is érdekes történetek

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.

Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya

Felelős: Igor Bosnić

Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2016

Istentiszteleti használatra

— IV. negyedév —

KEDVES SZOMBATISKOLAI VEZETŐ

Ebben a negyedévben az Inter-Európai Divíziót fogjuk bemutatni. Ebben a divízióban több mint 336 millió ember él, de ebből csak 178,380 az adventista hívó, ami annyit jelent, hogy 1 adventista hívőre 1,800 nem adventista jut.

Ebben a negyedévben meghallgatunk néhány érdekes történetet olyan személyekről, akik az életük során többféle akadályt is legyőztek, és akik pozitívan válaszoltak az adventista hívők baráti meghívására. Remélem, hogy a szombatiskolátokban áldások lesznek számotokra ezek az igaz történetek.

A tizenharmadik szombati adományainkból új imaház épül Bécsben, az osztrák fővárosban, a nemzetközi adventista hívők számára; valamint egy adventista-zsidó barátsági központ Párizsban (Franciaország). Imaház épül még Ragusában (Olaszország), valamint egy egyedi tájékoztatói programot támogatunk a gyermekek és a fiatalok számára, Romániában.

Újdonságok

Most már a Facebook-on is követhettek minket. Ha tetszenek a történetek, akkor jelöljétek be. A szövegeket angol nyelven tudjátok elolvasni, itt: www.facebook.com/missionquarterlies/.

Az Adventista Misszió ingyenes DVD-jét itt tölthetitek le: www.subotnaskola.org.

Még más információk, tevékenységek: A További adatforrások cím alatt olyan honlapok címét találjátok, amelyek segítségével még más információkat is begyűjthettek a missziós hírek szemléltetéséhez.

Köszönjük, hogy időt és eszközöket különítetek el, hogy a szombatiskola közvetítésével támogassátok és bátorítsátok a világszerte élő testvéreinket, részt vállalva az adventista egyház missziójában.

Szívből kívánom nektek az Istennek gazdag áldását!

A folyóirat szerkesztője

Adakozási lehetőségek

A 13. szombati adományainkat felhasználjuk:

- A bécsi nemzetközi gyülekezet felépítéséhez.
- A párizsi adventista-zsidó barátságközpont létesítéséhez.
- Gyermekeink terve: egyedülálló gyermek és ifjúsági program megvalósítása Romániában.

Első szombat

SZERETETBE MENEKÜLTEK

Ausztria

Ahmad már régóta kereste a békét. Legelőször az alkoholban vélte megtalálni a békét, azután a kábítószerekben – azonban, a szívében levő űrt semmivel sem tudta betölteni.

Úgy döntött, hogy megszabadul az alkoholfüggőségtől, ezért Ahmad elkezdett járni a függőség elleni támogatást nyújtó programra, a névtelenek csoportjában. Más emberekkel együtt lévén, Ahmad szeretett volna segíteni a többieknek, hogy a függőségüktől megszabadulva ők maguk is az egészséges életmód, engedéllyel rendelkező terjesztőivé válhassanak. Kapott igazolást az állami szervektől, hogy szervezhet házanként alkoholoról és kábítószerekről leszoktató tanfolyamokat.

„Megleltem a nyugalmat”

Ahmad nagyon szeretett olvasni. Az újságokban egyszer egy bibliai idézeteket tartalmazó szövegre akadt. Ahmad még semmi ehhez hasonló nem olvasott. Minden szót élvezettel olvasott.

Ahmad lelkesen beszélt a barátjának a Bibliáról: „Ez valami teljesen új. Egy új életszemlélet. Tetszik nekem. E szövegeket olvasva megtapasztaltam a békét.”

Egy rövid idő múlva a barátja átadott neki egy Bibliát. Minél többet olvasta Ahmad a szent könyvet, annál inkább megtapasztalta a lelki békét és boldogságot. Hamarosan kérdéseket kezdett feltenni a barátjának, aki elvitte őt egy keresztény közösség találkozóira. Ha valaki felfedezte volna ezeket a találkozókat, elfoghatták és megölhették volna őket.

„Hazámban, ha a hatóságok meghallják a hírt, hogy megváltoztatatok a vallásotokat, vagy ha csak gondolkodtok azon, hogy megváltoztassátok, megölnék benneteket. Az emberek sokszor csak úgy eltűnnek.”

„Azonban, amikor rátaláltam erre a könyvre [a Biblia] és a segítségével találkoztam Jézussal meg az igazság világosságával, minden megváltozott.”

„Isten, aki szeret minket”

Ahmad otthonában folytatta az összejöveteleket és a tanulmányozásokat. Nemsokára elkezdte az otthonában összegyűlt embereknek bemutatni Jézust.

„Létezik egy szerető Isten”, tanította őket Ahmad. „Az Isten, aki atyai szeretettel viseltetik irántunk, aki elküldte a Fiát, hogy megmentsen minket.”

Az otthonában összegyűlt emberek azonban nem mindnyájan lelkesedtek az új vallásért. „Oda kell figyelned, hogy mit is társz a nyilvánosság elé. Bántalmazhatnak érte, sőt bajba juttathatnak”, tanácsolták neki.

Megfogadva a tanácsot, Ahmad igyekezett jobban odafigyelni, ellenben nem tudott csak ölbe tett kézzel otthon ülni és várni. „A Bibliát olvasva, megtudtam, hogy üzenetének az értelme: reménységet átadni az embereknek.”

Ahmad a keresztényi elveket terjesztő hálózat részévé vált. Kis formátumú Bibliákat, CD lemezekre felvett prédikációkat és rövid bibliatanfolyamokat ajándékozott. Az egész országban ilyen illegális csomagokat terjesztett.

„Megtaláltam az egyházat”

Ebben az időben, Ahmad elkezdett levelezni Hamiddal, a barátjával, aki Ausztriában élt.

„Megtaláltam az egyházat, amely hirdeti, hogy az alkohol és a kábítószer káros.” Hamid izgatottan újságolt a barátjának. „Az egyházban

mindenki nagyon barátságos, és engem is befogadtak. Ez a Keresztény Adventista Egyház.”

„Amikor valaki hozzánk hasonlóan elmenekül a hazájából, általában azon aggódik, vajon befogadják-e őt? Ezek a hívők azonban megmutatták, Isten nem nézi, hogy ki kicsoda. Mellettük még jobban és teljesebben megismertem Istent.”

Így levelezett a két barát, Hamid és Ahmad több mint egy évig, amikor Hamid megosztotta a barátjával a lelki tapasztalatait, meglátásait, amelyeket az osztrák adventista imaházban szerzett.

Menekülni a veszély elől

Ahmad továbbra is megszervezte saját otthonában a keresztényi összejöveteleket. Egyszer azonban az egyik keresztény barátja egyszerűen „eltűnt”. Ahmad meghallotta, hogy a hatóságok tudomást szereztek az ő keresztényi találkozóiról, ezért ő és a felesége veszélyben voltak.

S habár a neje már kilenc hónapos várandós volt, Ahmad rájött, hogy a biztonságuk kockán forog. Titokban elhatározták, hogy otthonukat és hazájukat elhagyva más országba menekülnek. Onnan Ausztriába vezett az útjuk, ahol találkoztak Hamiddal, a barátjukkal.

Megtalálni a nyugalmat

Az első nap, amikor megérkeztek Ausztriába, Hamid azonnal elvezette őket az adventista imaházba. „Itt nyugalmat találtok”, mondta a fiatal házaspárnak.

„A békénél is többet találtam; szeretete találtam”, mondja Ahmad. „Ez volt az első alkalom, amikor valaki, viszonzást nem várva, felkínálta nekik a segítséget. A hívők elfogadnak és szeretnek benneteket, mert Jézus is így tett. Ilyen szeretetre még a saját családomban se leltem. A szüleim vallása sohasem volt ennyire befogadó. Megismerve Istent és az adventista tanítást, éreztem, hogy Isten szeret és kitölti rám ezt a szeretetét. Én egy szeretetbe menekült ember vagyok.”

Ahmad, a felesége és a kisbabájuk ma rendszeresen látogatják az osztrák adventista gyülekezetet. Ahmad tovább hirdeti az Örömmüzenetet, amely által már sok hozzá hasonló menekültnek eljutott egyházunkhoz.

Rövid tények

- Ausztria fővárosa: Bécs.
- Ausztria jórészt hegyvidéki ország, s az átlagmagassága 914 méter.
- Ausztriában a Duna a leghosszabb folyó.
- A hivatalos nyelv a német, s a lakóság 88%-a németül beszél.
Jelen van még a magyar, a horvát, a szerb, a boszniai, a török és a lengyel nyelv.

Második szombat

„MOST BIZTONSÁGBAN ÉRZEM MAGAM”

Ausztria

Fatima

Fatima élete tele volt erőszakkal. Egy erőszakos ember felesége volt, aki a vallást felhasználva a feleségét a hatalma alatt tartotta, és gyakran megverte, megalázta Fatimát. Nem volt szabad elhagynia a házukat (Közép-Kelet országaiiban ez gyakori jelenség).

Végül, az ínség csak rákényszerítette a férjet, hogy megengedje a feleségének, hogy egy szépségszalokban dolgozzon, ahova eljárhatott, és ahol csak asszonyok között volt. Fatima egyre jobban elcsüggedt, lehangolódt, sőt, legszívesebben öngyilkos lett volna.

De ezt már valóban nem tudtam megtenni”, emlékszik vissza. „Valami azt súgta nekem, hogy az öngyilkosság helytelen.” Reménytelenségében, Fatima robotként végezte a napi teendőit, minden érzés és érzelem nélkül.

„Miért oly szomorú?”

Egyszer, bent a szalokban, egy középkorú asszony megkérdezte Fatimát: „Milyen gondjaid vannak, lányom, miért vagy szomorú?”

Érezve, hogy az asszony komolyan segíteni akar neki, Fatima lassanként megnyílt előtte, és elmondta szívének titkait. Az asszony bölcsen hallgatott, majd beszélt neki a reménységről, jóságról, szeretetről. Fatima szívét megérintették az asszony kijelentései. Fatima örült, amikor meg-

tudta, hogy az asszony naponta el fog jönni masszázusra, és akkor elbeszélgethetnek.

Egyszer az a hölgy meghívta Fatimát az otthonába, egy közös ebédre. Fatimát elengedte a férje. Együttlétük alatt a hölgy beszélt Fatimának Jézusról, és hogy miként adhatja vissza Jézus a békeséget és a mosolyt az ő életébe és otthonába.

Titkos összejövetelek

Így barátkozott ez a két nő, Fatima pedig egyre több erőt nyert. Aztán egy nap, ez a hölgy meghívta Fatimát egy titkos összejövetelre.

„El szoktam járni egy összejövetelre, ahol közelebről is megismerhetem Jézust és a Bibliát – szeretnél eljönni velem?”

Fatimát érdekelte ez a találkozó, így ők ketten elmentek abba az otthonba, ahol 9-en, 10-en jöttek össze. A jelenlevők bibliaverseket olvastak fel, s az egyik ember vezette a bibliaszövegekkel kapcsolatos beszélgetést. Akkor látott Fatima először Bibliát, és nagyon lelkes volt, amikor életében először a kezében tarthatta ezt a tiltott könyvet.

Az erőszakoskodó férje miatt Fatima nem tudott rendszeresen eljárni a csoport titkos találkozásaira. De mindennek ellenére a szent Könyvet magánál tartotta.

Egyszer azonban ismét elkezdődtek a bajok az otthonába. Hazatérve a szalonból, otthon megtudta, hogy a férje megtalálta a Bibliát. Kegyetlenül ütlegette érte, és azt mondta, hogy megöli.

Furcsa módon, Fatima túlélte a veréseket és a férje kínzásait. Az ügy fokozatosan elült, és ő ismét elhagyhatta a házat, azaz eljárhatott dolgozni a szépségszalomba. Ez alkalommal a férje egészen a szalonig elkísérte Fatimát, és minden mozdulatát figyelte.

„Megöllek!”

Fatima nagyon vágyakozott a Biblia tanulmányozók kis csoportjába. Úgy gondolta, hogy megkockáztatja, és elmegy a titkos találkozóra. A férje sajnos észrevette és elkezdte kiabálni utána, hogy úgymint meg fogja őt ölni. Hogy az össze ott levőt megöli, mert azok közül egy se hívó.

Fatima elmenekült a szülei otthonába, és ott rejtőzködött egy ideig, amíg az erőszakoskodó férje rá nem jött. Húzta-vonta az ajtó felé, és dühében állandóan azt ismételte, hogy megöli, mivel keresztény lett. És ha a szülei nem teszik meg, akkor ő fogja megtenni.

Fatima felé fordulva, verte őt, míg teljesen kisírva és ütésektől foltosan be nem futott a szomszédos szobába, és el nem kezdett könyörögni neki, hogy hagyja abba.

Menti az életét

Azon az estén, Fatima titokban kilopakodott a szülei otthonából, és semmit nem vitt magával, csak ami rajta volt. Felvette a kapcsolatot a keresztény barátaival, akik elhelyezték őt valahol a városon kívül, ahol egy ideig rejtőzködni tudott.

Mialatt ott rejtőzködött, a keresztény csoport lelkésze rendszeresen látogatta őt, élelmet és ruhát vitt neki, és így tanította: „Ha valóban keresztény akarsz lenni, tudok neked segíteni, ellenben, ha nem akarsz ezen az új és veszélyes úton járni, akkor térj vissza a családozhoz.”

„Én valóban keresztény akarok lenni”, vallotta meg Fatima bátran és büszkén.

Mivel valóban nagyon veszélyes volt kereszténynek lenni, a keresztények kis csoportja megszervezte az átmenekítését az egyik szomszédos országba, ahonnan Ausztriába utazott.

Ausztriába érve, Fatima felvette a kapcsolatot Ahmaddal és a feleségével, aki ugyanabból a városból menekült el, ahonnan Fatima is.

„Megtaláltuk az egyházat, amely valóban az volt, amit kerestünk!”, újságolta Ahmad felesége Fatimának.

Azon a szombaton, Fatima a többi kereszténnyel együtt, először mehetett el szabadon az adventista imaházba. „Békét, reménységet, jószágot találtam, éppen úgy, ahogy az emberek leírták nekem. E csodálatos hívőkkel együtt lévén megértettem, hogy nem vagyok egyedül, és nem vagyok magányos.

„Az imaházba járva sok szép dologban volt élményem. Ezek a hívők a családomnál közel valóbbá váltak a számomra. Az idősebb hívők úgy gondoskodnak rólam, mint a saját gyermekükről. most végre biztonságban érzem magam.”

Missziós adatok

- Az adventista egyház Osztrák Uniója 50 imaházat foglal magába, amelyhez 4,135 hívő tartozik.

- 1895-ben, L. R. Konradi vezette az adventista keresztelt tagok első istentiszteleti szolgálatát az Osztrák-Magyar Monarchia területén, Kolozsvárott.
- 1902-ben vette kezdetét az adventista missziómunka Bécsben, Kokolszki, az ismert szobrász révén, akit előzőleg G. Perka lelkipásztor keresztelt meg, Németországban.
- 1909-ben szentelték fel szolgálatra az első osztrák prédikátort, Franz Gruber testvért.

Harmadik szombat

KÉZJEGYZETEK

Ausztria

Mónika

Minden a kézjegyzetekkel kezdődött. Mónika gyorsan jegyzetelt, amilyen gyorsan csak tudott, miközben az édesapja, a gyülekezeti vén, német nyelven prédikált. Az édesapját körülvevő, öt, fülöp-szigeteki ápolónő, nagyon hálás volt ennek a fiatal nőnek a törekvéseiért, hogy az igehirdetést érthetőbbé tegye a számukra.

A helyi kórház egészségügyi személyzetének a hiánya miatt, a múlt század hetvenes és nyolcvanas éveiben, fülöp-szigeteki és az osztrák kormány, aláírt egy megállapodást, amelynek értelmében számos fülöp-szigeteki nővér érkezett Ausztriába.

Marieta abban a csoportban volt, amelyet kiválasztottak a bécsi munkára. Az édesapja igyekezett őt bátorítani, mondván, hogy Bécsben biztosan vannak adventisták. Így ő és a munkatársnői, szombat reggel, istentiszteletre felöltözve indultak el a városba, hogy megkeressék az adventista imaházat.

Keresik az imaházat

„Jártuk a város utcáit”, emlékezik vissza Marieta. „És meg is találtuk az imaházat, de a hívők sehol nem voltak. Minden szombaton elgyalogoltunk az imaházig, hogy lássuk, ott vannak-e. Nagyon elszomorított bennünket, hogy senki nem járt az imaházba.

Marieta és a barátnői egy éven át jártak az imaházhoz, hátha egyszer megjelenik néhány adventista hívő. Csalódottan írt Marieta levelet az édesapjának, aki az adventista egyház hivatalnokaként dolgozott a Fülöp-szigeteken, hogy küldje el neki az Osztrák Unió bécsi hivatalának a címét.

Az apja gyorsan válaszolt neki, és Marieta meg a többi lány el is ment a levélben megadott címre. Ott már az első szombaton szívélyesen fogadták őket.

Gyors növekedés

Néhány hónap múlva Marietta és a munkatársnői megismerkedtek Mónikával és a szüleivel, majd rendszeresen járni kezdtek a gyülekezetbe, ahol Mónika apja szokott prédikálni. Idővel még más fülöp-szigeteki vendégmunkások is érkeztek, sok más ázsiai és afrikai bevándorlóval együtt. Sokan vagy munkát kerestek, vagy tanulni szerettek volna Ausztriában, ők egy saját gyülekezetet kerestek maguknak.

Az angol szombatiskolai osztály a bécsi gyülekezetben gyorsan növekedett. Úgy, hogy Mónika jegyzetei hamarosan kevésnek bizonyultak.

Az új, nemzetköz csoport növekedésének érdekében, 1987-ben úgy döntöttek, hogy ezek a hívők egy saját imaházban gyülekezzenek.

A nemzetközi gyülekezet

A bécsi nemzetközi adventista gyülekezetet 1987-ben alapították, 19 taggal. Mindössze néhány hónap leforgása alatt a számukra hivatalosan 40-re növekedett, mivel a hétről-hétre eljáró látogatók közül egyre több új hívő került ki. Az egyház a meleg fogadtatás, a barátság és a lelki növekedés helyévé vált sok Bécsbe érkező idegen számára.

Ebbe a gyülekezetbe ma 153 hívő, meg sok igeszerető barát jár rendszeresen. A templom szinte kinőtte kapacitását. Minden szombaton, az istentisztelet alatt, a folyosókat telerakják székekkel. A következő szombatra közös ebédet szerveznek azon diákok számára, akik Bécsben járnak iskolába vagy egyetemre.

„Sok külföldi magányosnak érezte magát, amikor Bécsbe jött”, mondja Felix Metonu lelkész. „Habár talán nincsenek keresztényi előismerteik, nagyon bátorítólag hat a számukra az, hogy a saját anyanyelvükön hallhatnak valamit, vagy, hogy ehetnek valamit. Ezen a helyen, meleg fogadtatásban részesülnek és szívélyesen barátkoznak velük.”

Barátkozás

Egyes adventisták, akik rendszeresen eljárnak az imaházba a saját országukban, ha eljönnek egy ismeretlen országba, elcsüggedhetnek, és magányosnak érezhetik magukat a szeretteik és a testvéreik nélkül.

A külföldieknek nem kell gyalogolniuk Bécs utcáin, hogy találjanak egy adventista imaházat. „Már több mint hét éve, hogy felrakom a web-oldalra az imaházról szóló információt. Egy hét sem telik el, hogy ne jelentkezzenek újabbnál újabb emberek, akik az internet segítségével igyekeznek felvenni velünk a kapcsolatot.”

Mónika nemrég visszajött hozzánk az ő helyi gyülekezetéből és nagyon lelkesítette, amit itt látott. Amikor visszagondolt a 30 évvel korábbi, első gyülekezeti látogatására, legszívesebben arra az énekre emlékezik, amit akkor énekeltek: „Mily nagyok a te tetteid”. Kezdetben csak maroknyian voltunk a nagy teremben. Ma tömve van a terem. Csak annyit mondhatok: „Köszönöm Istenem! Álomban sem gondoltam rá, hogy a gyülekezet így meg fog növekedni!”

Rövid tények

- A Bécsi-szelet az osztrák nemzeti étel, a desszert pedig a rétes, méghozzá az almás rétes.
- Az osztrák-magyar bárónő Bertha von Schuttner volt az első nő, aki megkapta a Nobel-(béke)díjat 1905-ben.
- 2013-ig, Ausztriának 20 Nobel-díjra jelölt személye volt, ebből hét fiziológiából illetve orvostudományból, öt jelölt kémiából, három fizikából és egy jelölt közgazdaságból.
- Ferdinand Porsche, gépjárműtervező, az osztrák Maffersdorfban született, 1875. szeptember 3-án.

„HELY, AMELYET OTTHONOMNAK NEVEZHETEK”

Ausztria

Juksin

Amikor Juksin elhagyta az otthonát, hogy zongora-művészetet tanuljon a világhírű Prayner Zeneművészeti és Színművészeti akadémián, édesanyjától, az útra, fontos tanácsot kapott – „Keresd meg a lelki otthonodat”.

Juksin és az édesanyja, Kínában, tíz évre visszamenőleg az evangélikus egyházba járt. De egyszer az édesanyja, a Biblia olvasása közben, észrevette, hogy a hét hetedik napja az Isten szent napja. Juksin meglepődve hallgatta édesanyja felfedezését.

„Ezt még soha nem vettem észre”, emlékezett. Juksin úgy döntött, hogy imában megkéri Istent, mutassa meg neki, vajon az édesanyja felfedezése igaz, vagy nem?

Nem sokkal később Juksin rátalált a Keresztény Adventista Egyházra, és úgy döntött, hogy megnézi. Később, miután megismerkedett a lelkipásttorral, sok kérdést tett fel neki a szombattal és az adventista hitelvekkel kapcsolatban.

Azonban, Juksin nem volt meggyőződve. „Talán ez az igazság”, ám nem volt kész dönteni. Abban az időben, Juksin fogyasztott valamennyi tisztátalan húst, és nem volt felkészülve arra, hogy lemondjon róla. Juksin elkezdte rendszeresen hallgatni az Interneten a nemzetközi imaházban megtartott előadásokat, majd felvette a kapcsolatot Felix lelkipásttorral „Amikor az egyik metróállomáson bevártam Juksint, és elvezettem az imaházba, látszott rajta mennyire izgatott, hogy itt lehet.”

Végleges menyugvás

„Valóban csodálatos volt”, emlékszik vissza Juksin. „Nem igazán ismertem az adventista tanítást, ezért péntek esténként és szombatonként is eljártam ide.”

Csak néhány héttel azután, hogy elhagyta az otthonát, Juksin máris otthonosan érezte magát a nemzetközi adventista imaházban. „Az

emberek annyira kedvesek és jók voltak, hogy egészen lenyugodtam, és most valóban jól érzem magam itt, különösen a szombati istentiszteletek alkalmával.

Juhsin folytatja a Bibliával és az adventistákkal való ismerkedést. „Az igehirdetések valóban sokat jelentenek a számomra. Minden prédikáció egy újabb élmény. Isten segítségével változni kezdtem és elfogadtam az egészséges ételelveket és szokásokat. Már nem táplálkozok egészségtelen állatok húsával, nem járok szombatonként bevásárolni. Most már sok mindent értek.”

Tavaly májusban, Juhsin megkeresztelkedett a nemzetközi adventista gyülekezetben, és már türelmetlenül várja, hogy hazamehessen Kínába, hogy mindazt elmondja a szeretteinek, amit Bécsben megtanult. Juhsin családja Kína északi részéről délvidékre költözött. Ebben az országrészben nincsenek adventista imaházak. Miután hazamegy, Juhsin hirdetni szeretné az üdvösség örömeit a rokonok, barátok és ismerősök között, miközben nagy reményeket fűz ahhoz, hogy majd a házi-gyülekezetet is megalapíthatja. Tudomást kell szerezniük az adventista egyházzal és mindarról, amit még el szeretnék nekik mondani. Isten feltárta az igazságot, és most azt akarja, hogy menjek és én is hirdessem ezt a szomszédoknak és a rokonoknak.”

Nemzetközi egyetemisták

Juhsin csak egy azon nemzetközi egyetemisták között, akik a bécsi nemzetközi gyülekezetben ismerték meg Istent. Abigail, Mexikóból, klasszikus éneklést tanul, a bécsi Zeneművészeti és Színművészeti akadémián.

„Amikor elkezdtem járni erre a helyre, valóban úgy éreztem, hogy itt szívesen látnak. Tudtam azonosítani magamat másokkal. Mi mindnyájan külföldiek vagyunk, és hasonló problémáink vannak. Azért járunk ide, hogy meggyógyuljunk - az emberek itt annyira kedvesek, barátságosak, gondoskodók. Úgy érezzük magunkat, mintha egy nagy családhoz tartoznánk - a Krisztus családjához.”

Lorenzo, Mexikóból, ugyancsak a bécsi egyetem fizikaszakos hallgatója. Boldogan jár a gyülekezetbe, mert érzi, a lelki egységet, amely minden héten vonzza az imaházba. „A prédikációk, a szombatiszkolai tanulmányok, mindig új erőt adnak nekem a folytatáshoz. Egyedül érkeztem ide, de ma már nem vagyok egyedül!”

Juksin most fejezi a posztgraduális tanulmányait és gyógyyszerészetből fog doktorálni. Ő Ghánából érkezett. „Én kutató vagyok, ezért szeretek összehasonlítani, felfedezni. Kerestem a megfelelő egyházat, s most itt úgy érzem magam, mint otthon. Más ghánaiakkal is megismerkedtem, s amikor néha nosztalgiázni van kedvünk, készítünk néhány hazai ételt, és ilyenkor teljesen otthonosan érezzük magunkat.

A növekvő család

Ez a kedves, barátságos gyülekezet az évek során egyre szaporodott, úgy hogy ma már szükségük van egy nagyobb istentiszteleti helyre. E negyedév 13. szombati adományaink támogatásával a városközpont közelében fognak építeni egy új gyülekezetet.

„De már ez a kis gyülekezet is sokak életére hatással volt”, mondja Abigail. Éppen ezért van szükségünk a támogatásokra (egy új imaházépülethez). A városközpont közelében kell találnunk egy jó helyet az imaház számára. Hogy még sokan eljöhessenek. Újabb épületre, több térre van szükségünk.

Köszönjük a tizenharmadik szombati, nagylelkű támogatásaitokat.

Missziós adatok

- Ausztriában az összlakosságnak a 60%-a római katolikus, 6%-a pravoszláv, 6%-a iszlám és 4%-a protestáns vallású. A többi, 24% nem vallásos.
- M. B. Czechowski, önálló misszionárius, volt az első adventista hívő, aki Ausztriában evangelizált. Az első, hivatalos misszionárius előtt J. N. Andrews dolgozott még Európában, 1874-ben. Czechowski Bécsben halt meg és lett eltemetve, 1876-ban.
- A Bogenhofen adventista középiskola és teológiai egyetem az osztrák St. Peter am Hart helységben található.

A HÓDOKKAL EGYÜTT ALUDTAM

Ausztria

Ferdinánd

Ferdinánd nem mindig aludta a hódokkal együtt. Élete nagy részében normális életet élt Bécsben, ebben az ismert városban. Amikor azonban az üzleti élete lejtőre jutott, és a havi jövedelme drasztikusan lecsökkent, Ferdinánd úgy döntött, hogy az utcán fog élni.

Fogta az alvósákat, elhagyta az otthonát, talált megfelelő helyet a Duna-csatornánál, ami átfolyik Bécsen, és amely 1958 óta szabályozza a víz szintjét. Egy fa alatt telepedett le.

Általában az ember és állat kapcsolata barátságos szokott lenni, azonban egyik éjszaka, Ferdinándot valami zaj riasztotta fel az álmából. „Néhány méternyire tőlem megpillantottam valamit. A hang a fejem felé közeledett. Felkeltem, felkattintottam az elemlámpámat és megpillantottam egy hódot. Rájöttem, azt akarta, hogy elmenjek, azért, hogy zavartalanul folytathassa a fa kidöntésének folyamatát. Ekkor könyörgő hangon kezdtem hozzá beszélni, és mondtam neki, hogy ha bármi módon lehetséges, akkor ne bántsa ezt a fát, mert ez minden, amivel rendelkezek, és hogy inkább válasszon egy másik fát magának. A kis állatka, mintha megértett volna, hallgatott rám.”

„Néhány nappal később a vadőrök el akarták fogni a hódot. Eszembe jutott, hogy a kis állat milyen engedelmes volt, és nem bántotta a fát, elhatároztam, hogy segítek rajta és elrejttem, nehogy elfogják. És sikerült is megmentenem őt”, meséli büszkén Ferdinánd.

Ferdinánd napja mindig egy gyors hidegfürdővel kezdődött, aztán elment egy helyi hajléktalan-szállóba, ott kapott egy csésze teát vagy kávé. Aztán elment a városi könyvtárba, ahol egész nap elolvasgatott. Este elment egy másik menhelyre, és ott kapott egy tányér meleg vacsorát. És minden nap ezt a rutint ismételte.

„A hajléktalanok közössége egy nagyon baráti hely”, magyarázza Ferdinánd. A hír arról, hogy hol lehet kapni ételt és ruhát, gyorsan terjed. Így került Ferdinánd először kapcsolatba az adventistákkal. Azt

utcán hallotta meg a hírt, hogy a legjobb ruhákat az ADRA-központban osztják, Bécsben.

Ferdinánd elment ebbe a központba és nem csak jó ruhákat, hanem ételt is kapott. Ekkor ismerkedett meg Ewalddal, az adventista lelkipásztorral.

„Ha segítségre lenne szüksége, akkor itt vagyok”, mondta Ewald Ferdinándnak, de ezt önnek kell eldöntenie. Ferdinándnak tetszett a lelki pásztor „sem mire nem kötelező” hozzáállása. Továbbra is eljárt az ADRA-központba, s ők ketten nemsokára közeli barátokká váltak.

A következő hat évben ez a két ember véleményt cserélt az életről, a vallásról, Istenről. Ferdinánd véleménye, ahogy az élete is, kezdett megváltozni. Nyitottabbá vált a társadalmi visszailleszkedés ötlete iránt, és azt is kezdte megérteni, hogy szüksége van Istenre.

Egyszer, 2014 folyamán, Ewald pásztor megkérdezte Ferdinándot: „Ferdinánd, mondd, mit tehetnénk a hajléktalanokért?” Örült a lelkész kérdésének, és mélyen elgondolkodott, hogy valóban, mit is tehetnének a hajléktalanokért? „Három hónapra volt szükségem a tervem összeállításához, majd szeptemberben hozzáálltunk a megvalósításához.”

Eközben a lelkész beszélt Marcel Wagnerrel, az osztrák ADRA igazgatójával, mesélt neki Ferdinándról, és hogy milyen változások zajlanak az életében, meg annak lehetőségéről, hogy vezetőként léphessen fel. Marcel találkozott Ferdinánddal, és nagyon fellelkesedett. „Az első találkozó után rájöttem, hogy ez az ember egy hatásközpontból álmodik. Javasoltuk, hogy indítsa el a projektet, és kezdje el annak megvalósítását. Ő most a személyzethez tartozik, mivel az ADRA-projekt fizetett menedzsere.

Ferdinánd terve két szempontot foglal magába. „Vasárnap reggel reggelit kínálunk a hajléktalanoknak és azzal együtt a szombat délután elkezdett bibliatanulmányozás folytatásának a lehetőségét.”

Ferdinánd vezetésével a hatásközpont egyre jobban fejlődött. Alig néhány hónappal ezelőtt, a központ tovább bővítette a kínálatát a hajléktalanoknak, a menekülteknek és más rászorulóknak. Vasárnap reggel és szombat délután bibliatanulmányozás van, kedden és csütörtökön ebédet osztanak, valamint ruházati cikkeket férfiakkal, nőknek és gyermekeknek.

„Ferdinánd azt kínálja az embereknek, ami szükséges az élet folytatásához. Az embereknek tetszik, ahogy bánik velük, ezért eljárnak, és nem okoznak neki problémákat. Nincs vita, viszály - a légkör teljesen más, mint máshol.”

Ferdinánd rendszeresen eljár az egyik bécsi, adventista imaházba. Ő egy vezető, aki 65 önkéntes munkáját koordinálja, akik eljárnak, hogy segítsenek a központban.

„A feladatunk másik része az, hogy motiváljuk a hívőket, hogy lépjenek ki a gyülekezetük kereteiből és önkéntes munkásokként csatlakozzanak a csapatunkhoz, hogy együtt dolgozzunk. „A hívők hozzák magukkal az igeszerető barátaikat is, hogy ők is bekapcsolódjanak.”

„Ferdinánd érkezése előtt a gyülekezeti csapatok itt-ott részt vettek a volontőr tevékenységekben és néha besegítettek a munkába. Most a hívők a barátaikkal együtt dolgoznak. Marcel és Ferdinand testvérek meghívják a gyülekezeti család tagjait, hogy álljanak ki ezekért a felebarátjainkat támogató projektekért, és támogassák őket.

Rövid tények

- Gregor Mendel egy osztrák szerzetes a saját kertjében a saját növényeivel végzett kísérleteiről lett híres. Kísérletei a modern genetika alapjává váltak. Emiatt a modern genetika atyjának nevezték.
- A síelés és a szánkózás a legnépszerűbb sport Ausztriában az elmúlt 100 évben.
- 2016-ig Ausztriának 21 Nobel-díjra jelölt embere volt, ebből, hét fiziológiából és más hét orvostudományból, hat jelölt kémiából, három fizikából, három a világbékéhez való hozzájárulás területén, egy jelölt közgazdaságból és egy irodalomból.

A TERV RÉSZE

Szicília

Kenan

Két évszázaddal Krisztus előtt született Arkhimédész Siracusában, a földközi-tengeri Szicília szigetén. Az ókori görög matematikust, fizikust, mérnököt, feltalálót és csillagászt tartják minden idők egyik legnagyobb matematikusának.

Évszázadokkal később egy fiatal szicíliai szintén nagyon megszerette a tudományt és a matematikát, és azt reméli, hogy egyszer csillagász lesz.

„Kenan, aki most a fizikatudomány hallgatója a Catania egyetemen, már gyermekkorra óta igyekezett olyan sokat megtanulni, amilyen sokat csak tudott. Elolvasott sok könyvet, a Bibliát is beleértve, és különösen szerette a következő bibliaverset: „Tekints fel az égre, és számláld meg a csillagokat, ha azokat megszámlálhatod” (1Móz 15,5).

„Legjobban szeretem a csillagokat”, vallja Kenan, „mert Isten hatalmáról tanúskodnak, aki hihetetlen dolgokat teremtett. „Amikor összevetjük a mulandóságunkat a világegyetem örök voltával, rájövünk, hogy a világegyetem milyen csodálatos.”

A Catania egyetemet, ahol Kenan is tanul, 143-ban alapították, és Szicília szigetén ez a legősibb egyetem. Több neves tudós is kapcsolatba hozható ezzel az egyetemmel.

Ma, amikor sokan azt tartják, hogy a tudomány és a Biblia ellentmond egymásnak, Kenan azt reméli, hogy egy nap, a csillagászként, felfedez valami újat, valamit, ami összeköttetésben áll a teremtéssel és a Bibliával. „Az egyetemen van kémia, matematika, biológia - mindezek a tudományok megtalálhatók a Bibliában. Isten bölcsessége látható a Bibliában, és mindenben, amit megteremtett.”

Kenan nem szégyelli a vallását. Már a középkorban is gondoskodott arról, hogy minden, aminek köze van hozzá, Isten akarata szerint legyen.

A matematika legjobb tanulójaként őt választották ki, hogy képviselje a helyi iskolát a Matematikai Diákolimpián, az országos versenyen. A tesztek magukba foglalták az algebra, a kombinatorika, a geometria és

a számelmélet kihívást jelentő problémáit. Kenan érte el a legmagasabb pontszámot a körzetben, és elmehetett a régiós versenyre, ahol szintén ő érte el a legjobb eredményt az egész Szicília Autonóm Tartományban, Olaszországban. Aztán megtudta, hogy az országos verseny szombaton lesz.

A Keresztény Adventista Egyház híveként Kenan nem akart szombaton kimenni a versenyre. Az ima után, úgy döntött, hogy a felkeresi a Matematikai Diákolimpiának a szervezőjét, és elmagyarázza a helyzetet. Kenan megkérdezte, tudnának-e változtatni a verseny időpontján, hogy szombat helyett egy másik nap legyen. Azt mondták neki, hogy ehhez a többi versenyző diáknak is bele kell egyeznie. A diákolimpia történetében most először érkezett hozzájuk ilyen kérelem.

Nem sokkal ezután, Kenan meglepte a hír, hogy a nemzetközi matematikai olimpiai verseny bizottsága, akik nagyrészt a világ különböző egyetemének a professzorai, hívatják őt. A bizottságban levő tanárok arra kérték őt, hogy fejtse ki a vallási nézeteit. Kenan elmondta nekik, hogy adventista keresztény.

„És miért tartja a szombatot?”, szerették volna tudni a tanárok. Kenan így megragadta az alkalmat, és elmagyarázta, hogy a szombat gyökere az isteni teremtés első hetében van. „Meggyszűnnek a hetedik napon minden munkájától (...) és megszentelék azt” (1Móz 2,2-3).

Amikor ezt meghallották, azt kérdezték tőle: „Miért hiszel te Isten teremtésében?” Alig tudták megérteni, hogy ez a tizenéves valójában abban hitt, amit ők mitológiának tartottak.

Kenan azt válaszolta, hogy „nem kell mindnyájuknak ugyanazon a lencsén keresztül nézni az összes dolgokat. De talán a tudomány nem zárja ki a vallást. Sok dolog van, amit nem tudunk. A természetben talá-lunk elég bizonyítékot arra, hogy létezik intelligens tervezés. A Teremtő mindent a helyére rakott, és egy „egészet” alkotott. Mi nem a káoszból jöttünk ebbe a világba. Az isteni terv részét képezzük, annak részét, amit Isten alkotott. „A matematikai olimpiai bizottság tagjai ledöbbsentek. Még egyetlen versenyzőtől sem hallottak ilyet. Úgy döntöttek, hogy megváltoztatják az országos bajnokság időpontját, és péntekre teszik a versenyt. Kenan lelkesen vette tudomásul. Megnyerte a 6. helyet az országos bajnokságon, és nyert egy egyetemi ösztöndíjat.

A Catania egyetemen, Kenan folytatja a bizonyágtévést. Nemrégiben beszélgetett a tanáraival a gravitációs hullámokról, amelyeket az év elején fedeztek fel (2016-ban). Amikor két fekete-lyuk összeütközik, gravitációs hullámok jönnek létre. Ez a jelenség egyetlen hatalmas, örvénylő fekete lyukat hoz létre, amely 21-szer nagyobb a Nap tömegénél.

„Ez nem a világűri káoszról ered”, magyarázza Kenan, hanem egy csodálatos elmétől. Nem, ez nem káosz... A tudomány alátámasztja a teremtést.

„Egyes tanárok elfogadják, amit mondok, és valóban érdekli őket. Mások viccelnek a számlámra, de hát még csak a kezdetén járunk. Még ha ez úton is, de építjük a barátságot.

Rövid tények

- Szicília a legnagyobb olasz sziget, s a kontinenstől elválasztva a Tírrén-tenger, a Jón-tenger, és a Földközi-tenger mossa a partjait.
- A legrégebbi európai egyetem, amely még mindig aktív: a Bolognai Egyetem, amelyet 1088-ban alapítottak. Még más, tizenhárom, olasz egyetem létezik, amely 500 évnél is idősebb.
- A mechanikus óra, a barométer, a hőmérő, az optikai szemüveg olasz találmány.

Hetedik szombat

TELJESEN ANGAZSÁLT

Szicília

Giorgio

Giorgiobellának volt egy álma, még hozzá az, hogy a gyülekezete bekapcsolódjon a közösségben végzett munkába. A ragusai (szicíliai) ADRA két önkéntes munkásának egyikeként dolgozik, és a munkatársnőjével, Carmela Casconeval együtt többet szerettek volna tenni a közösségükért.

Amikor néhány évvel korábban az ADRA elkezdte a működését Ragusában, a legfőbb szerepe az volt, hogy élelmet és ruhát biztosítson a rászorulóknak. Később, az önkéntesek kiterjesztették a szolgáltatá-

saikat, és a társadalmi tevékenységek irányába orientálódtak, amelyek közül egyik volt a külföldieknek szánt olasz nyelvű órák tartása, azután a külföldi rabok támogatása, valamint a kiszolgáltatott emberek jogainak érvényesítését szolgáló központ létrehozása.

Dolgozni az emberekkel

Egy idő után, az önkéntesek felismerték, hogy ez nem egy feladat, amelyet önállóan tudnának végezni. „Ki akartuk bővíteni azt, amit hajlandóak vagyunk megtenni a helyi lakosság számára, ehhez azonban szükséges volt, hogy együttműködjünk a városi tanáccsal és más egyházon kívüli intézményekkel.”

Az ADRA-nak ez a két önkéntese elhatározta, hogy létrehoz egy találkoztató ragusai városi tisztviselőkkel, hogy megismertessék velük az ADRA munkatervét és megkérdezzék a városi tanács tagjait, mely szolgáltatások lennének a legsürgősebbek ezen a területen.

Kezdetben Giorgio és Carmela azt tapasztalták, hogy a városi tanács tagjai haboznak, mert nem ismerik a keresztény adventista egyház munkáját. Azonban, ahogy telt az idő, a tanácsteremben egyre teljesebb körű tájékoztatást kaptak az egyház munkájáról és az ADRA szerepéről, amely által nőtt a bizalom.

Egyre erősödött a kölcsönös bizalom, úgy hogy 2014-ben az ADRA megkapta a projektet Ragusában, az úgynevezett „Food Bank” (Élelmiszerbank) - élelmiszersegély a szegény családoknak. Ez a projekt magába foglalta az élelmiszer beszerzésének, tárolásának és a családok között való elosztásának a feladatát, akik a helyi szociális intézmények korábbi beleegyezésével megfeleltek a támogatásra rászorulókkal kapcsolatos szigorú kritériumoknak.

Az elosztó központ a ragusai Keresztény Adventista Egyház épületének, ahol a hívők is gyülekeznek, az alagsorában található.

„Létrehoztunk helyi szintű kapcsolatokat, és együttműködünk más humanitárius szervezetekkel, de ugyanakkor mi vagyunk a központ”, mondta Giorgio. Egyedül csak az ADRA kizárólagos joga, hogy élelmiszert osszon. Szicíliában, a Katolikus Egyház szervezetei mellett csak az ADRA kapta meg a helyi hatóságok jóváhagyását.

„Arra buzdítjuk minden más szervezeteket, ideértve a katolikus egyház szervezeteit is, hogy jöjjenek el a gyülekezetünkben megtartandó ülésekre. Így fejlesztjük az együttműködést és a kölcsönös bizal-

mat.” Ma már más szemmel néznek ránk, nem úgy, mint kezdetben. „Megpróbálunk dolgozni és közben beszervezni az egyházon kívüli önkénteseket. Igyekszünk beépíteni őket a felebaráti támogatással kapcsolatos tevékenységeinkbe. Szerényeknek, de profiknak kell lennünk.”

Megváltozott az élete

Joseph egy azok közül, akiknek az élete a ragusai adventisták tevékenységének köszönhetően megváltozott. Munkanélkülüként, Joseph úgy döntött, hogy elmegy a helyi hatóságok hivatalába, hogy segítséget kérjen.

A kormányzati tisztviselő elküldte őt a központunkba – az Adventista Egyházba, és ott többet is kapott, mint várta.

„Az emberek itt a városban tényleg fantasztikusak. Sokat segítettek. Érdekelte őket a helyzetem, és elfogadtak így, amilyen vagyok.”

Másfél évig részesült a központunk támogatásában, amikor Joseph úgy döntött, hogy ő is tenni fog valamit. Elmondta nekik, hogy önkéntesként részt akar venni az ADRA munkájában.

Giorgio beleegyezett, így Joseph már egy éve, hogy az ADRA-önkéntesek csoportjának képviselőjeként dolgozik. „Az életem nagyon megváltozott, mióta először jártam itt”, mondja Joseph. „Megváltozott, mert kész voltam arra, hogy ne csak magamra és a saját szükségleteimre gondoljak, hanem az embertársaimra és az ő szükségleteikre is. Megtanultam, hogy több figyelmet fordítsak másokra, a feleségeimre, a gyermekeimre. A világot talán nem tudom megváltoztatni, de változtatni tudok olyan, kisebb dolgokon, amelyek nekem és másoknak gondot okoznak. Örülök, hogy Giorgiotól megtanulhattam, hogyan lehet a legjobban megközelíteni az embereket.”

Túl kevés hely

Az ADRA tevékenységeire Giorgio az újonnan épült irodaház egyik szobáját használja, ahol a kézműves tevékenységeket, az olasz nyelvoktatást és egyéb aktivitásokat szokták megtartani. A tanfolyamok végén természetesen minden résztvevő kap egy igazolást. Már sokan összebarátkoztak Giorgióval, ezeknek a szemináriumoknak és óráknak köszönhetően, akik most érdeklődve fogadják a Keresztény Adventista Egyházban megszervezett előadásokat.

Jelenleg ebben a kis gyülekezeti teremben nincs elég hely az emberek számára, akik el szeretnének jönni. Ebben a negyedévben a tizenharma-

dik szombati adományaink egy részét arra fogják használni, hogy felépítsék az olyannyira szükséges, nagyobb imaházat a ragusai Keresztény Adventista Egyház számára.

Missziós adatok

- Olaszország volt az első európai ország ahol az adventi üzenetet elkezdték hirdetni. 1864-ben, M.B. Czechowski, lengyel katolikus pap, aki 1857-ben keresztelkedett meg az USA-ban, nem hivatalos misszionáriusként küldték őt Olaszországba.
- Szicília, autonóm régió, Olaszországban, 1916-ban került először kapcsolatba a adventistákkal, az Infranco testvéreknek az USA-ból való visszatérésével.
- 1920 szeptemberében R. Calderone megérkezett Sziciliába és megkeresztelt hat hívőt.
- 1921 májusában, Montevaggióban megszervezték az első adventista helyi gyülekezetet.

Nyolcadik szombat

A SÁMÁN FIA

Olaszország

Muji

Muji Olaszországtól távol nőtt fel, a nyugat-afrikai Nigériában. Falusi sámán-család sarja (falusi varázslók/gyógyítók). A nagyapja és az édesapja is sámán volt, és úgy kellett, hogy Muji is sámán legyen.

A sámánok a falu közösségében nagyon befolyásos emberek. Úgy tartják, hogy különös hatalmuk van, mert a halottak lelkeivel is tudnak kommunikálni. Az emberek gyakran hívatják a sámánt, hogy gyógyítsa, hogy oltalmazza őket a gonosz lelkektől, vagy, hogy átkot dobjon valakire.

Habár hozzáférhetett volna ezekhez a hatalmakhoz, Muji nem volt érdekelt abban, hogy az apja nyomdokaiba lépjen. Muji apja nem csak sámán volt, hanem poligám is, akinek három felesége volt. Amikor Muji édesapja haza hozta a harmadik feleségét, Muji édesanyja kiköltözött. Muji 11 évig nem is látta az édesanyját.

Mivel otthon nem kapott szeretetet, Muji utcagyerekként nevelkedett, és egyik bajt a másik után csinálta. Egyik este azonban egy keresztény lelkipásztor lépett Mujihoz.

„Te mit csinálsz ilyen késő éjszaka?” – kérdezte tőle. Az ember hangjából Muji arra a következtetésre jutott, hogy ez az ember valóban aggódik érte. A gyermek iránti együttérzés miatt a lelkipásztor igyekezett a fiút jobban is megismerni. A végén a lelkész meghívta Mujit a gyülekezetbe. A fiú elfogadta a meghívást és elkezdett rendszeresen járni az imaházba. Sőt, még a gyülekezeti kórushoz is csatlakozott. Nem sokára rá elfogadta Krisztust személyes Megváltójának.

Habár Muji édesapja elégedetten vette tudomásul azt, hogy a fia már nem huligánkodik, de azt, hogy keresztény lett, nagyon nem szerette. „Két különböző világban éltem: keresztény voltam a sámán otthonában.”

Muji később feleségül vett egy Giori (ejtsd: gyóri) nevű lányt. Annak ellenére, hogy Muji nem lakott az édesapjánál, az emberek elvárták tőle, hogy folytassa a sámánkodást, ő azonban nem akart lemondani a keresztényi hitéről.

Röviddel ezután Muji édesapja meghalt, Muji és a felesége pedig Líbiába költözött, ahol Muji egy asztalosműhelyben dolgozott. Ottléte idején megismerkedett két líbiai férfival, akik segítettek neki is Giorinak, aki már várandós volt, hogy Olaszországba meneküljenek.

A pár utazása a Szicíliai Ragusában végződött. Röviddel az Olaszországba való érkezésük után megszületett a fiuk, Joseph. Muji eleinte egy bútorgyárban dolgozott, és néhány évig minden rendben volt. Ellenben néhány munkásnak felmondtak, köztük Mujinak is, és ekkor a családja ismét bajban volt.

Egy nap, egy tanár Joseph általános iskolájából, Mujihoz lépett és elmondta neki, hogy nyílt egy új iskola, ahol új ismereteket szerezhetsz, valamint olaszul is megtanulhatsz. „A tanfolyam elvégzése után elismervényt is adnak, amely segítségével hamarabb tudtok munkát kapni.”

Muji úgy döntött, hogy részt vesz a Giorgiobella biznisz-központ gyakorlati kiképzésén, amelyet a ragusai rászorulóknak szükségleteiről gondoskodó önkéntesek vezetnek. (Lásd az előző heti történetet: „Teljesen angazsált”, címmel).

„Isten kegyelméből tudomást szereztem ezekről a programokról”, vallja Muji, elgondolkodva a kiképző tanfolyamokkal kapcsolatos tapasztalásokról.

talatáról. „Ezek nagyon érdekes tanfolyamok voltak. Mindenki nagyon barátságos volt. Nem úgy viselkedtek irányunkban, mint kezdő tanfolyamosokkal, hanem mint a saját testvéreikkel – úgy bántak velünk.”

Habár a tanárok a tanítást megpróbálják elvégezni az órákon, az olasz nyelvet is beleértve, mégis nagy a kihívás. Igaz, hogy az elmém kezdetben nem igazán a tanulás felé irányult, mégis rájöttem, hogy ez volt a legjobb megoldás a számomra.

Muji hálás az új ismeretekért, amelyeket a tanfolyamon szerzett, és várakozással tekint minden lehetőségre, hogy munkálkodva is megmutassa az újonnan szerzett ismereteit. Ami az egészben a legjobb, az az, hogy életét megérintette a szeretet és a gondoskodás, amelyet a ragusai adventisták tanúsítottak irányában.

Ebben a negyedévben a tizenharmadik szombati adományaink egy részét arra fogják használni, hogy felépítsék az olyannyira szükséges, nagyobb imaházat. Kérünk benneteket, tervezzétek, hogy nagylelkű adományaitokkal támogassátok őket. Köszönjük.

Rövid tények

- Szicília a legnagyobb olasz sziget, s a kontinenstől a Messinai szoros választja el, és a Tirrén-tenger, a Jón-tenger meg a Földközi-tenger mossa a partjait.
- Az Etna-tűzhányó, Európa legnagyobb működő vulkánja, Szicília északkeleti részén található.
- A hidegen sajtolt olívaolaj, a lédús, piros narancs, az édes Canicatti-szőlő, a pachino-paradicsom, különféle körték, a Nocellara di Belice olívaolaj – csak néhány olyan élelmiszer, amelyet Szicília szigetén termesztenek.
- Szicília gazdag ókori görög leletekben, és sok szakértő szerint ezeknek a szépsége felülmúlja a modern görögországi leletek szépségét.

VITATHATATLAN ELHÍVÁS, 1. RÉSZ

Franciaország

Richard

A marokkói Casablancában születtem, 1956-ban, ugyanabban az évben, amikor ez a királyság elnyerte a Franciaországtól való függetlenségét. Ortodox-zsidó családban születtem. A nagyapám sikeres üzletember volt. Fűszerekkel kereskedett. Az őseim úgy 500 éve éltek már Marokkóban.

Ezt megelőzően Spanyolországban éltek, mint szefárd-zsidók. De 1492-ben, a spanyol királynő uralkodásának idején, a zsidókat arra kényszerítették, hogy vegyék fel a katolicizmust, vagy hagyják el az országot, minden vagyon nélkül. A legtöbb zsidó elhagyta Spanyolországot, és elment Portugáliába, Hollandiába, Törökországba, Marokkóba. Az én őseim tehát Marokkóba mentek.

Ám nyolc éves koromban a szüleim úgy döntöttek, hogy elhagyják Marokkót. A zsidók nem érezték biztonságban magukat a muzulmán környezetben. Idővel az összes rokonaim elhagyták Marokkót. Voltak, akik Kanadába mentek, mások Izraelbe, édesapám azonban Franciaországba akart menni.

1964-ben Marseille (ejtsd: marszej) városban szerettünk volna letelepedni, de édesapám nem talált magának munkát, ezért átköltöztünk Párizsba, ahol ruhásboltot nyitott. Egyszerű kereskedőként kezdett dolgozni és férfiingeket, fehérneműt árult, majd kiterjesztette kínálatát az ingekre, pulóverekre és végül a ruhákra. A bolt olyan jól ment, hogy később nyitottunk még egy másik boltot.

Életünk a zsidónegyedben

Párizsba érkezve azt láttuk, hogy ott a házak sokkal drágábbak, mint Marokkóban, ezért az úgynevezett zsidó-negyedben éltünk, azaz a „zsidók városában”. A legnagyobb ironia, hogy a negyedben, akkoriban nem volt zsinagóga, sem rabbi-iskola, semmi, ami arra utalt volna, hogy ebben a városnegyedben zsidók laknak.

Kilenc éves koromban a zsidó negyedben levő állami iskolába kezdem járni. Életem egyfelől zsidó alapú volt, másfelől meg nagyon is liberális. Amikor betöltöttem a 11. életévemet, megkaptam a szüleim engedélyét, hogy bárhova elmehetek, ahova csak tetszik. Szabad volt csajoznom, és azt tennem, ami éppen eszembe jutott. Szervezhettem zenés-táncos partikat. Eljárhattam moziba és diszkóba. Nem féltem, mert akkoriban társaságban lenni sokkal biztonságosabb volt, mint manapság. 1968-ban egyetemista lázadás tört ki Párizs utcáin. Minden iskolát és egyetemet bezártak. Az államelnök lemondott. Nagyon komoly volt a helyzet. Az utcán lázongó fiatalok mottója: „szabadság – függetlenség” volt. Ez a forradalom a francia társadalom minden porúsába behatolt.

Vallási részletek

De a családomban létezett még egy úgynevezett vallási élet. Édesapám reggel, délbe, este elvégezte az imaáhitatokat. Minden szombatkezdést külön megünnepeltünk. Péntek este mindig otthon kellett maradnom, s ekkor az egész szolgálat a zsidó rituálék szerint történt. De volt egy nagy gondunk. Nem volt zsinagógánk.

Egy kis farmon laktunk, három egymáshoz közel álló házban. Az első házban élt az unokatestvérem, a másodikban a családom, a harmadikban egy héber egyetemista élt a feleségével és gyerekeivel (ő később nagy, francia rabbi lett).

Mivel ilyen közel laktunk egymáshoz, mindig együtt tartottuk a szombatkezdés szertartását. Olyan volt ez, mint egy házi-gyülekezet (házi-zsinagóga), péntek esténként, szombat reggelenként és a zsidó ünnepnapok alkalmával.

Amikor az unokatestvérem éttelepült Izraelbe, édesapám megkérdezte a tulajdonosnőtől, hogy lehetne-e a villa az imádkozás helye? A tulajdonosnő egyetértett a javaslattal, és az apám elhelyezte a szomszédos villában a zsinagógánkat. Volt egy boltívünk is a bejáratnál, és rajta egy felirat a Tórából. Az emlékezetemben, ez a hely nagyon szent, mert csak az imádkozásra használtuk. Az én értelmezésemben, Isten a boltíven levő tóra-felirat betűiben nyugodott.

Sürgős ima

Egyik nap a bátyámmal játszottam, és futás közben nagyon belöktem a bejáratú ajtót. Ez az ajtó nagyon drága volt, és felbecsülhetetlenül

értékes, mert sittim fából készült, apró fafaragásokkal, és középen egy üvegrésszel. Ahogy hirtelen belöktem az ajtót, az üveg darabokra tört, és szétszóródott a padlón.

Nagyon sajnáltam, és nagyon féltem, hogy fog rá reagálni az édesapám, aki hirtelen természetű ember volt. Aznap este félve vártam apám hazaérkezését, és hogy mit szól majd, ha meglátja, mi történt.

Elhatároztam, hogy bemegyek a zsinagógába, mivel a kulcs mindig nálunk volt. Odaálltam a boltív elé, mert szerintem ott lakott az Isten. Letérdelve így imádkoztam: „Isten, én hiszem, hogy te létezel, de még soha nem tapasztaltam meg a te oltalmadat. Ha valóban létezel, kérlek, segíts rajtam. Láttad te is, hogy mi történt otthon. Azt is tudod, hogy milyen az édesapám, és hogy milyen hirtelen haragra gerjed. Add meg, Uram, hogy amikor ma este hazajön és meglátja az ajtót meg a törött üveget, ne mondjon semmit, és ne reagáljon.”

Meg voltam győződve, hogy ez lehetetlen kérés. Békében vártam este apa hazatérését.

(a következő szombaton folytatjuk a történetet)

Tizedik szombat

VITATHATATLAN ELHÍVÁS, 2. RÉSZ

Franciaország

Richard

(A szerkesztő jegyzete: Richard a bátyjával játszott, amikor véletlenül összetörte az üveget, az otthona gyönyörű, faragott bejárati ajtaján. Félt, hogyan fog az apja reagálni, ezért Richard Istenhez fordult, hogy oltalmazza őt az apja haragjától, amikor felfedezi, hogy mit tett.)

Amikor megérkezett, az apa azonnal észrevette, hogy az ajtó üvegje eltört. Megkérdezte, ki tette.

Bevallottam: „Én tettem”.

Aztán megkérdezte: „Nem sérültél meg? Jól vagy?”

Azt mondta, hogy a legfontosabb dolog, hogy én jól vagyok és nem sérültem meg. Azt mondta, hogy neki az üveg nem volt olyan jelentős, az

én biztonságom a lényeg. Én azonban megdöbbenve hallgattam, mivel ez egyenes válasz volt Istentől. Ettől a naptól fogva 100% -ban biztos voltam abban, hogy Isten létezik. E tapasztalatom miatt soha többé nem kételkedtem Isten létezésében.

Bővíteni a zsinagógát

Ahogy apa munkája jól haladt, tudtunk venni egy házat a környéken. Amikor beköltöztünk, apám magyarázta az előbbi házunk tulajdonosának, hogy ez a tapasztalat a zsinagógával nagyon sikeres volt, és most szeretnénk ledönteni a két villa közötti falat, hogy kibővítsük a zsinagógát. A tulajdonos beleegyezett, és ez az új, kibővített zsinagóga lett az első zsinagóga a „zsidó városban”.

Egy évvel később, ott végeztem el a Bár Mitzvah szertartást. Ott kezdtem el járni a Talmudot és a Tórát tanulmányozó tanfolyamra, meg a héber nyelvtanfolyamra. Csütörtökönként és vasárnaponként, a fiatal fiúk a „zsidó városból” eljártak a zsinagógába, és készültek a Bar Mitzvahra (a.m. „a parancsolatok fia”).

Zsidóként bemutatva

Folytattam az életemet a barátaimmal, az állami iskolába. Az egyik barátom adventista családból való volt, de ezt akkor még nem tudtam. Emánuelnek hívták, az apja Manuel volt, az anyja Manuéla. Barcelonai spanyolok voltak.

S akkor egyik nap elmentünk Emanuel otthonába. A szüleinek úgy mutatott be engem, mint „zsidó” fiút. Ezt nagyon érdekesnek találtam, mivel eddig senki sem mutatott még be úgy, mint zsidót; Emanuel apja viszont nagy érdeklődést tanúsított. Később megtudtam, hogy Emanuel mindig nagyon szeretett missziózni. Senki sem hagyhatta el úgy az otthonukat, hogy ne kapott volna elég anyagot ahhoz, hogy elfogadja a kereszténységet. Mielőtt adventista lett, ez az ember megrögzött kommunista volt, aki mindenkiből kommunistát akart faragni, akivel csak összetalálkozott.

Így szólt hozzám: Te zsidó vagy?! Ez nagyon érdekes. Tudod-e azt, hogy mi „lelki zsidók” vagyunk. Megkérdeztem, hogy vajon ez mit is jelent, mivel még soha nem hallottam a „lelki zsidókról”. Ismertem a katolikusokat, a protestánsokat, sőt még a Jehova tanúit is... de a „lelki zsidókról” még nem hallottam.

„Éppen ez az!”, szólt Manuel. „Nálunk biztonságban vagy, mert mi is kóser ételeket eszünk.”

Nem voltak vegetáriánusok, de a húst mindig a kóser hentesüzletekben vásárolták.

„És mi is szombatot ünnepelünk”, tette hozzá.

Érdekelt a dolog, de a vallás ebben az időben kevésbé érdekelt. Azonban, amikor csak elmentem hozzájuk, Manuel mindig mutatott nekem különféle igehelyeket. Egyszer azt mondtam neki: „Ez a te Bibliád, és ez nem olyan, mint az enyém. Nem pontos”. Azt mondta, hogy nyugodtan ellenőrizzem le a saját Bibliámban.

Feljegyeztem az igehelyeket és leellenőriztem. Meg kellett állapítanom, hogy az ő Bibliája megegyezett az enyémmel. De többé aztán nem gondolkodtam rajta.

Egy évig jártam hozzájuk, s aztán elkezdtem barátkozni Manuel lányával, Lilivel. Manuel ennek nem igazán örült, mert a lányát adventista fiúhoz szerette volna férjhez adni. De nem hagyta abba velem a munkát, továbbra is megpróbált a szívemhez szólni.

Egyszer feltette a kérdést: „Miért nem jössz el egyszer a mi gyülekezetünkbe, hogy megnézd, milyen?” Beleegyeztem, hogy elmegyek.

Így egyik szombat reggel, miközben a szüleim azt hitték, hogy iskolába készülök, én az iskola helyett az adventista imaházba mentem. A szombatiskola és az egész istentisztelet nagyon érdekes volt. A szombatiskolai tanító annak a lelkésznek a fia volt, aki néhány évvel korábban az Izraeli Missziós terület elnökeként szolgált. Izraelben éltek, tudott zsidó nyelven, és a Bibliáját is jól ismerte. Élvezettel hallgattam, ahogy feldolgozta a bibliatanulmányt, ezért megmondtam Manuelnek, hogy máskor is szívesen eljövök. Ettől fogva szombatonként nem iskolába, hanem a szombatiskolába jártam. Édesapám azonban még mindig azt hitte, hogy iskolába járok.

Igazi sokk

A Szentlélek fokozatosan munkálkodott a szívemben; lépésről-lépésre vezetett.

Aztán valami szörnyű dolog történt - Lili apja, Manuel, aki villany-szerelő volt és felvonókat javított, egy nap a munkahelyen, elvesztette az egyensúlyát, és beleesett a liftaknába. Súlyosan megsérült. Sürgősen kórházba szállították, ahol később belehalt a sérüléseibe.

Ez az eset egy igazi sokk volt a számomra. Manuel erős, egészséges ember volt, mindössze 47 éves és tüzes keresztény. Ez a szörnyű esemény segített ahhoz, hogy mélyebben elgondolkodjak az élet és halál kérdéséről.

(A következő szombaton folytatjuk a történetet.)

Tizenegyedik szombat

VITATHATATLAN ELHÍVÁS, 3. RÉSZ

Franciaország

Richard

Elmentem Manuel temetésére és figyelmesen hallgattam a lelkipásztor szavait. A temetési szertartás után megbeszéltem a lelkipásztorral, hogy mikor és hol találkozunk. A találkozón elmondtam neki, hogy szeretném jobban is megismerni az adventista egyház tanítását, meg a Bibliát; nagyon örült neki. Lili és én együtt tanulmányoztuk a pásztorral a Bibliát.

Amikor elmondtam a szüleimnek

Lilivel egyre komolyabbá vált a kapcsolatunk, és beszélni akartam a szüleimnek a Lilivel való kapcsolatunkról. Egyáltalán nem örültek neki, mert zsidó lányt akartak nekem feleségül. Így szóltak: „Ne járj vele... túl fiatal vagy még... van még sok más lány”, ám nem tudtak meggyőzni, hogy ne járjak Lilivel.

Akkor édesapámnak más ötlete támadt: „Miért nem mész Kanadába? Imádkozni fogok, hogy ott járhass egyetemre”, ajánlotta fel.

Kezdetben nem lelkesedtem az ötletért, de egyszer, amikor éppen elég szerencsétlenül éreztem magam, nem tudom, hogy miért, de bementem apa üzletébe és így szóltam: „Jól van, elmegyek Kanadába. Adjál pénzt”. Nem értesítettem Lilit, csak megvettem a jegyet és elrepültem.

Később megtudtam, hogy nagyon sírt, és hogy az édesanyja megpróbálta megvigasztalni. Valahogy megszerezték a nagynénim címét, akinél laktam Kanadában, és írt nekem levelet. Ott voltam körülbelül három hétig. Amikor azonban megkaptam a levelét, nagyon meghatott vele. Vettem jegyet és visszautaztam Franciaországba.

Apám persze nem örült neki. Mindent meg tett volna, csak hogy szétválasszon bennünket. Amikor azonban látta, milyen komoly a kapcsolatunk, meghívta Lilit az otthonunkba, és megpróbálta rábeszélni, hogy fogadja el a judaizmust. Eközben azonban rájött, hogy én vagyok az, aki elfogadta a kereszténységet.

Aztán így szólt hozzám: „Az őseink sok országban sokat elviseltek, mert nem voltak hajlandók áttérni a kereszténységre, te meg most át akarsz térni?” Ha keresztény leszel, akkor a zsidó nép üldözőjévé válsz, mint minden keresztény.”

Édesapám ekkor a rabbikat kérte meg, hogy segítsenek. Úgy döntöttek, hogy naponta eljönnek hozzánk és meg fognak győzni, hogy ne legyek keresztény. Egy hónapon át a rabbik naponta meglátogattak minket.

„Jézus nem is volt jó”, mondogatták. „Ő csak egy hamis próféta.” És mindenféle érvekkel igyekeztek engem meggyőzni. Amikor azonban az édesapám belátta, hogy nem tudja megváltoztatni a véleményemet, úgy döntött, hogy egyszerűen kitagad.

„Nem is vagy többé a fiam”, mondta, majd elvégezte a zsidó szokások szerinti gyászolást, mintha meghaltam volna.

„Nem változtatom meg a véleményemet”

Utána az adventista lelkipásztornál laktam és egy szálloda számviteli osztályán dolgoztam. Két héttel azután, hogy az apám kidobott otthonról, a szüleim meglátogattak a munkahelyemen. Apa könyörgött, hogy gondoljam meg magam, hogy mondjak le a kereszténységtől, és menjek haza.

„Nem tudom megváltoztatni a véleményemet”, mondtam neki.

„Kérlek, ne tedd ezt velem!”

A beszélgetés után hazamentek. Édesapámat 10 évig nem láttam. Édesanyám jobb megértéssel volt, habár apa megtiltotta neki, hogy találkozzon velem. Azt mondta neki, hogy elváljak tőle, ha eszébe jutna engem meglátogatni. De édesanyámnak volt egy kis üzlete a piacon, úgy hogy néha benéztem hozzá, és úgy, munka közben, egy kicsit el is beszélgettünk.

Miután elkezdtük tanulmányozni a Bibliát, egy évre rá Lili és én megesküdtünk, és meg is keresztelkedtünk. Pénteken volt a polgári esküvőnk, szombaton volt a kereszttségünk, vasárnap pedig megszerveztük az adventista esküvőt. Hétfőn elmentünk nászútra, Izraelbe.

Három hétig maradtunk Izraelben. Ott létünk során megtudtuk, hogy Izraelben csak egy kis, ötven tagú adventista csoport létezik. A prédikátor azt mondta: „A zsidók között nem tudunk egyetlen evangelizációt se megtartani”. A lelkész azonban nem zsidó származású volt, és nem tudta, azt, amit én tudtam.

Amikor ezt az egész helyzetet felfogtam, sírnom kellett. Lili megpróbált megvigasztalni, de én azt mondtam neki: „Egyszer majd én leszek ott a lelkész”. Nem is tudom, hogy miért mondtam ezt, hisz akkor még csak nem is gondoltam arra, hogy lelkész legyek; de miután kimondtam ezt a mondatot, meg voltam győződve arról, hogy Isten lelkipásztorként szeretne engem látni, és éppen a zsidók között.

Megjegyzés

Richard Elofer az franciaországi Colonge egyetemen végezte el a teológiát és szerzett lelkipásztori diplomát. Sok éven át szolgált Izraelben, még mielőtt visszatért Párizsba, hogy ott a zsidó népesség között dolgozzon, és ahol megalapította a zsidó-adventista barátságcsoportot.

Ebben a negyedévben, a tizenharmadik adományaink egy részével egy új épület felépítését támogatjuk a zsidó-adventista barátságcsoport keretében. Köszönjük, hogy nagylelkűen támogatjátok az Adventista Misszió munkáját.

Tizenkettedik szombat

A „10+ PROGRAM”, 1. RÉSZ

Románia

Dániel lelkipásztor

A projekt egy egyszerű kihívással kezdődött – „Napi egy órát Isten számára”. Ezt az ígéretet Dániel Cirileanu komolyan vette. A Keresztény Adventista Egyház ifjúsági vezetőjeként, a Román Unió más egyházi vezetőivel együtt elindították a folyamatot, hogy a fiatalok egy-egy cédlára írják fel, mit tennének Istenért egy év leforgása alatt.

Mi jobb annál, mint egy órát Istennel tervezgetni, hogyan tudnánk elérni és lelkileg erősíteni a fiatalok?

„Ez volt életem legtermékenyebb éve”, vallja Dániel pásztor. „Megígértem az Úrnak, hogy naponta egy órát elkülöníték erre a célra, és

az ígéretemet meg kellett tartanom. Kiválasztottam a számomra legmegfelelőbb időt: 23^h – 00^h, mert tudtam, hogy ebben az időpontban nincs semmi programom.”

Ez alatt az idő alatt, Dániel lelkész gyakran gondolt a fiatalok igényeire, leírta az összes ötleteit, amely az eszébe jutott. Ha nem volt ötlete, akkor az időt imádban töltötte, vagy olvasott valamit a fiatalokkal végzendő munkával kapcsolatban.

„Ez semmiképpen nem az én időm volt. Ezt az időt elkülönítettem Isten számára.”

„Mi lenne ha... ?”

Aztán egyik éjszaka támadt egy ötlete. „Mi lenne, ha bevonnánk egyházunk magasan képzett tagjait – értelmiségieket a gyülekezetünkéből – akik segítségével elérhetnénk az egyházon kívüli fiatalokat, akik között sok a világi (nem keresztyén)? Mi lenne ha az állami iskolákban felkínálnánk a számukra egy sikeres életmódprogramot?

Minél többet gondolkodott a témáról, az ötlet annál jobban kialakult, három fő célkitűzéssel. A projekt magába foglalja majd a/az:

1. oktatni és megtanítani a gyermekeket és a fiatalokat az eredményes életvezetés alkalmazására.
2. fejleszteni a kapcsolatok kiépítését a tanulók és a tanítók meg a tanárok és egy egyetemi hallgatók között.
3. arra bátorítani a gyerekeket, hogy vegyenek részt a programokban, és hogy csatlakozzanak a felderítők vagy más adventista ifjúsági programok tevékenységéhez.

Ajtót nyitottak

Mielőtt azonban ezzel az ötlettel kimentek volna az iskolákba, Dániel lelkész ösztönözni kezdte a fiatalokat a saját egyházterületén, hogy minél többen kapcsolódjanak be a nyilvános missziós tevékenységeinkbe, mint például a szemináriumok, mint amilyen a dohányzásról való leszoktatás szemináriuma, vagy más egészségügyi kezdeményezések.

„És amikor az iskolák belátták, hogy érdekelődünk az ilyen jellegű misszió területén, és nem csak érdeklődünk, de kiváló oktatóanyagokkal is rendelkezünk, megkértek minket, hogy segítsünk nekik.”

Ez volt az a nyitott ajtó, amelyért oly sokáig imádkoztunk. Az igazgatókkal és a tanárokkal megszervezett ülésen készek voltunk meghallgatni

a szükségleteiket és a gondjaikat. Mivel Romániában hat egyházkerület létezik, ahol más és más kultúra uralkodik, ahol különböző a gazdasági és a társadalmi helyzet, ezért minden terület igényeinek megfelelő programcsomagot igyekeztünk kidolgozni.

Tehát a tanárok segítségével elvégeztünk egy ankétot a diákok körében, amelyből megtudtuk, hogy a nagyvárosokban a legfontosabb téma a fiatalok körében a függőség elleni küzdelem, míg a vidéki területeken a legnagyobb gond, hogyan viselkedjenek megfelelően a fiatalok a társadalomban, szem előtt tartva a morális problémákat. A másik, amire még a fiataloknak szükségük van az a karriervezetéssel és az egészséges életmódvezetéssel kapcsolatos tanácsok.

Az információk alapján, Dániel lelkész ki tudott dolgozni egy meghatározott életkorhoz alkalmazott programot, amely a fiatalok érdekein alapult, és megfelelt az ő egyedi szükségleteinek ezen a területen.

Meleg fogadtatás

Az iskolai hatóságok és a tanárok el voltak ragadtatva. A „10+ program” projektet, a tanításon kívüli tevékenységek részeként fogják felkínálni, amelyek különböző témákkal foglalkoznak majd, és amelyeket a diákok életkorának megfelelően fognak alakítani. Egyes területeken, ahol dolgoztunk, többek között gondot jelent a függőség, a táplálkozás, a személyes fejlődés, a társadalmi kapcsolatok (tervezett téma, különösen a tizenévesek számára), személyes pénzügyek, a technológia hatása és az Internet társadalmi hálózatain való felelősségteljes viselkedés.

„Az egyetlen feltétel az, hogy az iskolákban ne prezentáljunk vallásos szemináriumokat. Ellenben meghívhatjuk a fiatalokat külön programokra, adventista bibliatáborokba, ahol ima és bibliatanulmányozás is van, meg keresztény énekek és egyéb, közös tevékenységek.”

Az egyhetes tábor nagyon sikeresnek bizonyult a 80-130 fiatal számú csoport számára. A fiatalok tevékenységét ellenőrző csapat tagjaként, a diákokkal együtt a tanárok is részt vehetnek a táborban.

(A következő szombaton folytatjuk a történetet.)

Rövid tények

- Romániában, a Kárpátokban, több mint 400 különböző fajta emlős él, köztük a Kárpáti zerge, egyfajta hegyi kecske.

- A legnagyobb európai barnamedve állomány Romániában található meg.
- Temesvár volt az első város Romániában, és ez volt az első város Európában is, amelynek 1884-ben utcai világítása volt.

Tizenharmadik szombat

A „10+ PROGRAM”, 2. RÉSZ

Románia

Teofil lelkész

(A múlt szombaton olvasott történet folytatása)

A tábori kihívások

Dániel lelkész elbeszéli nekünk a történetet, amely arról az iskolaigazgató nőről szól, aki ellátogatott a táborunkba, mivel a lánya részt vett az ottani tevékenységekben. És nagyon ellenezte a lelki tevékenységek erőltetését, konkrét kritikát intézve az adventisták ellen.

„A táborban való tartózkodásának első napjaiban mindenféle lelki tevékenységet ellenezett, és még azt sem engedte, hogy evés előtt imádkozunk a gyerekekkel”, emlékszik vissza Dániel lelkipásztor.

A tábor személyzete kénytelen volt kevésbé feltűnő módon gyakorolni a lelki tevékenységeket, és jórészt csak szimbólumokat használt.

Ez alatt az idő alatt Dániel pásztor egy alkalommal megkérte a gyerekeket, hogy hasonlítsák valamihez a szüleiket. Az édesanyjáról szólva, az igazgatónő lánya csodálatos választ adott. Ő, az anyját a nyomtató tintapatronjához hasonlította, ami kiürült, és amit újra fel kell tölteni. Beszéd közben a lány megemlítette, hogy az adventista barátnőjétől megtanulta, hogyan imádkozhat minden este az édesanyjáért.

Meglepődve ezeken a szavakon, a szigorú anya sírni kezdett. „Te tényleg imádkozol értem?” A lány csak bólintott.

A nő szíve meglágyult. Az imák, a lelki elmélkedések és más lelki tevékenységek többé már nem jelentettek gondot a számára.

Az elkövetkező öt évben, az iskola igazgatónője továbbra is eljárt az adventista táborba, és az iskolatanács gyűlésein is mindig ajánlotta, hogy hagyják jóvá az adventistáknak, hogy szemináriumokat tarthassanak az

igazgatónő hatásköre alá tartozó összes iskolában. Csodálatos, ahogy Isten működik.

Daniel Cirileanu most a Romániai Unió Ifjúsági osztályának a vezetője. És az egész országban ő vezeti az egészséges életmód-programokat.

Növekvő partnerség

Teofil Brasov egy projektmenedzser a Román Unió Munténian egyházterületénél. Az irodájában jelenleg 50 általános és középiskolával tartja fenn a partnerséget, a 10+ program keretében. Ezt a partnerséget az iroda, az egyházterülettel és az iskolákkal, 8-10 munténiai egyházkerületben ápolja.

Tavaly 2400 diák vett részt Brasov pásztor egyházterületéből a Hetednap Adventista Egyház által szervezett szemináriumokon. Számuk folyamatosan növekszik. A tanításon kívüli tevékenységeken és az adventista táborokon kívül, az Ifjúsági osztály megszervezi a professzorok értekezletét - a tanév kezdete előtti hétvégén.

„A konvenció alatt bemutatjuk nekik a 10+ programot”, meséli Teofil pásztor. „Foglalkozunk még a személyfejlesztéssel és különféle, érdekes szemináriumokat kínálunk nekik. Ezt a konvenciót még arra is használjuk, hogy a barátkozásra bátorítsuk a tanítókat és a tanárokat. A tavalyi konferencián, amit a mi ifjúsági központunkban tartottunk, több mint 90 nem adventista tanár és professzor volt jelen.

Hogy jobb helyé tegyük a világot

„Azt szeretnénk, hogy a világ egy jobb hely legyen, ezért igyekszünk megosztani az értékeket, amelyeket fontosnak tartunk. Ehhez természetesen több tanárra / oktatóra van szükségünk, az önkénteseket is beleértve, akiket még ki is kell képeznünk, és ehhez pénzeszközökre van szükségünk.”

A tizenharmadik szombati adományaink egy részét arra fogjuk felhasználni, hogy kibővítsük a programjainkban használatos anyagok palettáját. Az eszközeink többi részéből a tanárok értekezletét fogjuk pénzelni, mivel a résztvevők számára ez ingyenes. És a pénzeszközökből természetesen még a nyári táborok pénzelésére is marad.

„Lelkészként, rájöttem, hogy a misszióknak ilyen irányultságúnak kellene lennie a jövőben. Általában, mint lelkész, szombatonként gyakran prédikálok, azonban ez így is kell, hogy legyen, mert az elsajátított

elméletet a gyakorlatban is meg kell valósítani. Ez a módja annak, hogyan tehetünk valamit a közösségükért, amelyben élünk, különösen a fiatalokért.”

Köszönjük, hogy a negyedév végén, a tizenharmadik szombaton, nagylelkűen fogtok adakozni, hogy ily módon támogassátok ezt a különös missziós projektet Romániában.

Missziós adatok

- Romániában rendkívül domináns az ortodox pravoszláv egyház. Kiemelkedik még a római katolikus, a görögkeleti katolikus, a különböző protestáns felekezetek, a zsidó közösségek és a délkeleti országrészben néhány muszlim közösség.
- Bizonyos történelmi feljegyzések szerint, a romániai Erdélyben, a XVI. és XVII. században, 50 ezer szombatünnepelő volt.
- Napjainkban, Romániában 1104 keresztény adventista gyülekezet működik, körülbelül 65961 hívővel.
- További történeteket az Inter-Európai Divízió (IED) „Reflektor” című, Missziós folyóiratában és a Keresztény Adventista Egyház Generál Konferenciájának a honlapján találtok: www.adventistmission.org/dvd.

Tizennegyedik szombat

A TIZENHARMADIK SZOMBATI PROGRAM

Kezdő ének	„Ó lelkeket mentsünk a bűneik alól”, Keresztény himnuszok, 334
Köszöntő szavak	A szombatiskola vezetőjétől
Ima	
Program	„Fiatalok és felnőttek európai vizsgája”
Adakozás	
Záró ének	„Pásztor keresi a juhát”, Keresztény himnuszok, 333
Záró ima	

Megjegyzés a szombatiskola vezetőihez: Megkérünk benneteket, hogy válasszatok egy közkedvelt éneket, hogy intézzetek egy imát Istenhez, hogy bevezetésként köszöntétek a jelenlevőket, majd adjátok elő az alábbi programot. Gyűjtsétek be a misszió adományt, és imában Isten áldást kérjétek rá. Emlékeztessétek a résztvevőket, hogy ha nem tudták előkészíteni az adományaikat, akkor az interneten keresztül, a biztonságos és megbízható weboldalon adakozhatnak: www.adventistmission.org/give

Köszönjük!

* * *

Részvevők: 2 elbeszélő – az első mindig kérdez, a második válaszol.

Kellékek: Ausztria, Franciaország, Olaszország és Románia zászlaja, vagy annak képei.

[Megjegyzés: a szereplőknek nem kell a szöveget betéve tudniuk, de kellően kell ismerniük az anyagot.]

* * *

FIATALOK ÉS FELNŐTTEK EURÓPAI VIZSGÁJA

1. elbeszélő: Ebben a negyedévben, Ausztriában, Franciaországban, Olaszországban és Romániában élő emberek történeteit hallottuk. Ezek azok az országok, amelyeknek a projektjeit, ebben a negyedévben, a 13 szombati adományainkkal támogatjuk.

2. elbeszélő: Ma, a mi speciális szombatiskolai programunkban, visszaemlékezünk néhány dologra, amit ebben a negyedévben megtanultunk.

1. elbeszélő: Próbáljátok ki, hogy hány kérdésre tudtok helyes választ adni, de ne aggódjatok, ha nem ismeritek az összes választ. Soha se késő megtanulni valami újat!

2. elbeszélő: Ha úgy gondoljátok, hogy tudjátok a választ a kérdésre, emeljétek fel a kezeteket, és mi megadjuk a lehetőséget, hogy válaszoljatok.

1. kérdés: Melyik egyházdivízióban található az ország, amelyről ebben a negyedévben szó volt?

1. válasz: Az Inter-Európai Divízióban (IED). Ebben az egyházdivízióban van 2,550 gyülekezet, 548 csoport és 178,380 kereszttel hívő.

2. kérdés: Melyik országban és városban gyülekeznek a hívők az épület alagsorában?

2. válasz: Az olaszországi Ragusában, Szicília-szigeten. A hívők csoportja kinőtte a jelenlegi termet, és sürgősen sokkal több helyre van szükségük. A mi 13. szombati adományaink segítenek nekik abban, hogy felépíthessék az új imaházat.

3. kérdés: Helyes, vagy téves az állítás? Válaszolatok: A „10+ program”, segít a gyerekeknek abban, hogy javítsanak a matematikai képességeiken.

3. válasz: Téves. A „10+ program” egy tanításon kívüli program, amelyet a Keresztény Adventista Egyház szervez az általános és középiskolás diákok számára, Románia szerte. Különböző témákkal foglalkoznak és a diákok életkorának megfelelően vannak kialakítva. Többek között bakfi-sokat érintő témákkal foglalkozunk, mint amilyen a függőség, a táplálkozás, a személyes fejlődés, a társadalmi kapcsolatok (a tizenévesek különös problémája), a személyes pénzügyek, a technológia hatása és az Internet társadalmi hálózatainak való felelősségteljes viselkedés.

A 13. szombati adományaink egy részéből kibővítjük a programjainkban használatos anyagok palettáját. Az eszközeink többi részéből a tanárok értekezletét fogjuk pénzelni, de a pénzeszközökből természetesen még a 7 napos nyári táborok pénzelésére is marad.

4. kérdés: Melyik városban engedték meg csak az adventista keresztényeknek, hogy vezessék a veszélyeztetett családok élelmezési programját?

4. válasz: Az olaszországi Ragusában, Szicília-szigeten.

5. kérdés: Ebben a negyedévben, találkoztunk egy fiatal zsidó férfival, akit az atyja kitagadott, amikor úgy döntött, hogy keresztény lesz. Melyik városban és államban élt a család?

5. válasz: Párizsban (Franciaország). Ez az ország, a zsidó bevándorlók száma szerint a harmadik legnagyobb a világon, Izrael és az Egyesült Államok után. Az adományaink egy részével a párizsi zsidó - adventista Barátságközpont létrehozását támogatjuk.

6. kérdés: A közel-keleti menekültek ennek a városnak az adventista imaházában találnak menedéket, mert ott elfogadják és szeretik őket. Néhányan megkeresztelkedtek. Hogy hívják ezt a várost?

6. válasz: Bécs (Ausztria fővárosa). A bécsi nemzetközi adventista gyülekezetben különféle országokból származó emberek dicsőítik Istent.

Az épület, ahol az istentiszteleteiket tartják, már nagyon öreg és a falak nedvesek. A 13. szombati adományainkkal egy új imaházépület felépítését támogatjuk, amely közelebb lesz a város központjához.

7. kérdés: Melyik európai országban hirdették legelőször az adventista tanokat?

7. válasz: Olaszországban. M. B. Czechowski, aki katolikus pap volt, és aki 1857-ben az USA-ban adventista keresztény lett, nem hivatalos misszionáriusként 1864-ben Bécsbe érkezett.

8. kérdés: Helyes vagy téves az állítás? Válaszoljatok. — Franciaországban nincs adventista kórház.

8. válasz: Helyes az állítás. Nincs adventista kórház, ellenben, létezik idősek otthona, a „Vila Rosemari”. A 13. szombati adományaink egy részével a párizsi zsidó - adventista barátsággözpont felépítését támogatjuk.

9. kérdés: Európa melyik országában él a legtöbb barnamedve?

9. válasz: Romániában. A medvék mellett Romániában még 400 különféle emlős él, a kárpáti zergét is beleértve, amely egy fajta hegyi kecske.

10. kérdés: Melyik város, amelyről ebben a negyedévben szó volt, ismert a zenekultúrájáról?

10. válasz: Bécs (Ausztria fővárosa). Sok fiatal iratkozik a bécsi zeneakadémiára. Közülük többen eljárnak a bécsi nemzetközi imaházba.

11. kérdés: Melyik európai városban lakott az a hajléktalan, akiről azt olvastuk, hogy a hóddal aludt?

11. válasz: Bécsben. A férfit Ferdinándnak hívták. Miután sok évet az utcán töltött, az ADRA bécsi hatásközpontjának a segítségével sikerült őt rehabilitálni. Ferdinánd ma projektmenedzserként dolgozik az embertársai szolgálatában.

12. kérdés: A negyedévben említett négy ország közül, melyikben található a legkevesebb adventista gyülekezet?

12. válasz: Franciaországban. Ebben az országban 122 gyülekezetünk van 13,712 keresztelt taggal. Párizsban több gyülekezet is van. Az egyik ilyen gyülekezet valamikor alagsori mozi-terem volt. Ma ebben a hajdani alagsori mozi-teremben található a zsidó-adventista barátsággözpont. Az adományaink egy részéből új épületet emelnek a növekvő taglétszám miatt.

13. kérdés: Melyik országban történt az, hogy 90 nem adventista tanár / oktató vett részt azon a hétvégi konferencián, amelyet az adventis-

ta ifjúsági táborban szervezett a Keresztény Adventista Egyház, amelynek a középpontjában a középiskolás diákokkal kapcsolatos projektek álltak?

13. válasz: Románia. A konferencián a szervezők felkínálták még a személyfejlesztő szemináriumokat, és a jelenlevőket egymásközi barátkozásra és projekt-támogató csoportok alakítására bátorították.

14. kérdés: Egy fiatalember szilárdan kiállt a hite és a szombati nyugalom mellett, és nem volt hajlandó részt venni az országos matematikai olimpiai versenyen, amelyet éppen szombatra tettek. Miután elbeszélgettek a fiatalemberrel, a matematikai versenybizottság a szombati manifesztációt más időpontra, azaz péntekre tette. Melyik országban játszódott ez az esemény?

14. válasz: Olaszországban.

15. kérdés: A négy fő nyelv közül, amelyet e negyedévben említett országokban beszélnek, melyik az a nyelv, amely a diákok és az egyetemisták között az egyik leggyakrabban választott nyelv?

15. válasz: Franciaországban a második leggyakrabban választott nyelv a világon, mindjárt az angol után. A „Collonge” Adventista Egyetemen, Franciaországban, a francia nyelv és kultúra elsajátításának a lehetőségét is felkínálja. A „Bogenhofen Schloss Seminar” Ausztriában, német nyelvoktatást kínál, míg a Firenzében levő kollégiumunk olasz nyelvű órákat biztosít azok számára, akik szeretnének megtanulni olaszul.

1. elbeszélő: Reméljük élveztétek ezt a rövid ismertetőt azokról a dolgokról, amelyeket ebben negyedévben olvasunk, és talán valami újat is sikerült megtanulnotok!

2. elbeszélő: A mai adományaink nagy hatással lesznek majd mind azoknak az embereknek az életére, akik az említett országokban élnek.

1. elbeszélő: Olaszországban és Ausztriában, adományaitok biztosítani fogja azokat az új és nagyobb épületeket, amelyekre olyannyira szükségük van. Franciaországban az adományaitok segítségével új, zsidó-adventista barátságközpont épül; Romániában viszont olyan programokat támogatunk az adományainkkal, amelyek több ezer gyerek és középiskolás fiatal életére fognak pozitívan hatni az állami iskolákban megszervezett szemináriumok és egészséges életmód-oktató programok révén.

2. elbeszélő: Köszönjük, hogy nagylelkűen támogatjátok adományaitokkal az Adventista Missziót és minden missziós tevékenységet.

[Az adományok begyűjtése instrumentális zene mellett.]

A KÖVETKEZŐ NEGYEDÉVI PROJEKTJEINK

A következő negyedévben a Transzeurópai Divíziót (TED) fogjuk nektek bemutatni. Konkrét projektek a következők:

- Új imaház, Dublinban (Írország).
- Új kollégiumi hálósobák a Maruševeci adventista középiskolában (Horvátország).
- Evangéliumi ifjúsági központ a Bethel adventista gyülekezetben, Oslóban (Norvégia).
- Hope Channel (ReményTV) TV stúdiót, Varsóban (Lengyelország).

TOVÁBBI ADATFORRÁSOK

További információforrások az olvasók számára

További információkért az Inter-Európai Divízióhoz tartozó Franciaország, Olaszország, Ausztria és Románia sokszínű kulturális örökségeit illetően, forduljatok a helyi könyvtárhoz, vagy az utazási irodákhoz, vagy akár az említett országok nagykövetségéhez. Még egy lehetőség az, hogy egyszerűen beírájátok az ország nevét a böngészőbe.

Az alábbi honlapok is hasznosak lehetnek:

Olaszország: www.italia.it/

Románia: <http://romaniatourism.com>

Franciaország: <http://about-france.com>

Ausztria: www.lonelyplanet.com/austria

Hasznos egyházi weboldalak:

Inter-Európai Divízió: eud.adventist.org

A KAE Ausztriai Uniója: www.adventisten.at

Franciaország-Belgium Unió terület: www.adventiste.org

Az Olasz Egyházterületek Uniója: www.avventisti.it

A Román Egyházunió: www.adventist.ro

Az Adventista Missió DVD-je ingyenesen jár ehhez a folyóirathoz, és benne megtaláljátok a negyedévi történeteket, valamint az Adventista Missió egyéb tevékenységeiről is beszámolunk. Ezt a DVD-t még az adventista egyház hazai honlapján is letölthetitek. Címünk: www.subotnaskola.org.